

udgøre 52,20 kr. pr. time, første gang pågældende aktiveres i et særligt tilrettelagt jobtræningsforløb, 62,65 kr. pr. time anden gang, og 69,95 kr. pr. time tredje og følgende gange, pågældende aktiveres i et særligt tilrettelagt jobtræningsforløb. De første 20 timers aktivering vil dog altid blive honoreret med oplæringsydelsens 1. trin, 52,20 kr. pr. time. For de aktiveringstimer, der måtte ligge ud over 20 timer ugentligt, beregnes ydelsen efter ovennævnte satser.

For 23-24-årige kontanthjælpsmodtagere udgør oplæringsydelsen ligeledes 52,20 kr. pr. time for de første 20 timers beskæftigelse om ugen; for timer herudover ydes 69,95 kr. pr. time ved aktivering i særligt tilrettelagte jobtræningsforløb.

Det følger af stk. 2, at arbejdstiden er 20 timer om ugen, når kontanthjælpsmodtagere som led i ungdomsydelsen aktiveres i særligt tilrettelagte jobtræningsforløb. Kommunen kan, hvis den ønsker det, give tilbud om flere timers aktivering.

Såfremt den kontanthjælp, som den unge ellers ville være berettiget til, overstiger oplæringsydelsen beregnet på grundlag af beskæftigelse i 20 timer eller flere timer ugentligt, ydes der et tillæg, der svarer til forskellen.

Økonomiske konsekvenser.

Ændringsforslaget indebærer, at der til de aktiverede kontanthjælpsmodtagere i jobtræningsforløb udbetales en fast bruttogrundydelse, men i de tilfælde, hvor kontanthjælpen overstiger bruttogrundydelsen, udbetales der et tillæg svarende til differencen.

Dette betyder, at ydelseniveauet i de fleste tilfælde vil svare til det niveau, der var forudsat i det oprindelige forslag.

For unge under 23 år, der får kontanthjælpen udmålt efter de særlige unge-regler, indebærer forslaget imidlertid et højere ydelseniveau, fordi bruttoydelserne er højere end ydelsen efter unge-reglerne i det oprindelige forslag.

Isoleret set indebærer den lidt højere sats til de unge en merudgift i forhold til det oprindelige forslag på ca. 14 mio. kr. i 1994 og ca. 16 mio. kr. i 1995 (PL 1994).

Da oplæringsydelsen imidlertid samtidig berettiger til udbetaling af feriepenge, indebærer forslaget en yderligere merudgift på ca. 29

mio. kr. i hvert af årene, men det antages, at størstedelen af denne udgift vil blive modsvaret af en kontanthjælpsbesparelse i ferieperioden.

Til nr. 11 og 12

Med ændringsforslagene sikres det, at ydelserne i særligt tilrettelagte jobtræningsforløb, dvs. oplæringsydelse, aktiveringsydelse og projektydelse, efter fradrag af arbejdsmarkedsbidraget ikke kan overstige arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb. Bestemmelsen sikrer endvidere ved ydelse af tillæg, at deltagerne samlet mindst får udbetalt et beløb, der svarer til den kontanthjælp, de ellers ville være berettiget til.

Til nr. 13

Ændringsforslaget er redaktionelt og stilles i konsekvens af ændringsforslaget ovenfor til § 15.

Til nr. 14

Ændringsforslaget bevirker, at kommunerne får 50 pct.'s refusion af udgifterne til aktivering i 20 timer ugentligt i løntilskud (§ 14, stk. 2) og i særligt tilrettelagte jobtræningsforløb (§ 15, stk. 2). Hvis kommunen tilbyder beskæftigelse i særligt tilrettelagte jobtræningsforløb i mere end 20 timer ugentligt (§ 15, stk. 3 og 4), kan kommunen ligeledes få 50 pct.'s refusion for udgifterne til oplæringsydelsen, dog højst med et beløb svarende til den kontanthjælp, som den unge ellers ville være berettiget til. Ikke refusionsberettigede udgifter kan kommunen afholde af puljebeløbene, jf. ændringsforslaget nedenfor til § 24.

Til nr. 15

Ændringsforslaget har til hensigt at tydeliggøre, at kommunerne får refunderet 50 pct. af udgiften til aktiveringsydelse i form af kontanthjælpen. Der anvendes således den samme refusionsregel som for kommunernes udgifter til ungdomsydelse i form af kontanthjælp, jf. forslagens § 22, stk. 1.

Til nr. 16

Det præciseres, at har kommunen udgifter